

Actualment és el pianista del Cor de Noies del Palau de la Música Catalana que dirigeix Buia Reixach i dona classes de lied i música de cambra a l'ESMUC. La Fundació “la Caixa” l’ha convidat per acompanyar les *masterclasses* de cant de Nancy Argenta o Lynn Dawson en el marc del Curs d’Interpretació Històrica.

Aleix Viadé, vídeo

Nascut a Barcelona (1987), ha cursat estudis de cinema a l’ESCAC (Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya) de la Universitat de Barcelona, així com estudis musicals, de veu i piano a l’Estudi de Música Àngel Soler, al Taller de Músics i a l’Escola Coral de l’Orfeó Català. Com a cantaire entrà a formar part de l’Escola Coral de l’Orfeó Català amb sis anys i actualment canta al Cor Jove de l’Orfeó Català.

Des del 2004 ha dirigit diversos curtmetratges, vídeos musicals i altres projectes. El 2007 va entrar a formar part d’Arena Shots, una important productora de publicitat de Barcelona, on començà a dirigir projectes publicitaris a Barcelona i Madrid. Des d’aleshores ha dirigit produccions publicitàries per a Disney, Movistar, Johnnie Walker, Nestea, Converse, Lufthansa, Bacardi, Martini, Bombay Sapphire, Buckler, Lavazza, “la Caixa”, Eucerin i el Guggenheim Museum, entre d’altres.

També ha dirigit gravacions audiovisuals de concerts i òperes per al Gran Teatre del Liceu i per al Palau de la Música Catalana.

Buia Reixach i Feixes, directora

Nascuda a Torelló (1975), als sis anys començà els estudis musicals a l’Escola de Música de Torelló. Realitzà estudis de cant amb Cori Casanova, Myriam Alió i Dolors Aldea, amb qui finalitzà el grau superior. Va ser membre de la Capella de Música de Sta. Maria del Mar, ha col·laborat amb Al Ayre Español (E. López Banzo) i forma part del grup La Xantria (Pere-Lluís Biosca). Va estudiar direcció amb Josep Vila i Casañas, Mireia Barrera i Xavier Sans, entre d’altres. Ha estat directora de la Coral Infants Alegres de Torelló, Coral Cervià de Torelló, Coral Serpencanta de Manlleu i el Cordhomes (Osona). Actualment dirigeix els cors de l’Escola de Música de Manlleu, Nàïades-Cor de Noies i és directora del Cor de Noies de l’Orfeó Català des del setembre de 2007.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE ARTES ESCENICAS DE LA MÚSICA

Cor de Noies

DIUMENGE, 1 DE JUNY DE 2014, 18 h
Petit Palau

Cor de Noies de l’Orfeó Català

Oriol Rosés, contratenor

Josep Surinyac, piano

Aleix Viadé, vídeo

Buia Reixach i Feixes, directora

La lluna parla; cants de la nit

I

De serenates, bruixes, elfs, trobades amoroses i danses vora el foc 35'

Franz Schubert (1797-1828)
Nachtviole D. 752 (arr. Jordi Domènech)
Ständchen D. 889 (arr. Jordi Domènech)*
Ständchen, D. 957

Robert Schumann (1810-1856)
Zigeunerleben, op. 29 núm. 3 (arr. F. Hummel)**
Mondnacht, op. 39 núm. 5
Waldesgespräch, op. 39 núm. 3 (arr. Jordi Domènech)

Felix Mendelssohn (1809-1847)
Nachtlied, op. 71 núm. 6 (arr. Jordi Domènech)
Hexenlied, op. 8 núm. 8 (arr. Jordi Domènech)
Neueliebe, op. 19 núm. 4 (arr. Jordi Domènech)

Johannes Brahms (1833-1897)
Vergebliches Ständchen, op. 84 núm. 4
Wiegendlied, op. 49 (arr. John Norrman)

II

Els planetes (per a cor de veus blanques, contratenor i piano) 35'

Jordi Domènech (1967)
Diàleg extrem: Mercuri i Plutó (cor)
La terra i el seu satèl·lit (cor)
Urà (contralt solista i cor)
Mart (cor)
Saturn (contralt solista)
Venus (cor)
Neptú (petit cor, contralt i cor)***
Júpiter (cor)
Intermedi (piano)
La lluna canta (cor)

* Solistes: Núria Milà, Andrea Mercadal, Laia Gili, Maria Guirado, Marta Calvet, Berta Piera, Lúdia Grau, Berta Lúnes, Tània Mittendorf.

** Solistes: Andrea Mercadal, Maria Guirado, Berta Lúnes.

*** Solistes: Núria Milà, Lola Cofan, Andrea Mercadal, Maria Guirado, Laia Gili, Clara Dolcet.

La idea del vestuari del Cor per a aquest concert ha estat concebuda per Núria Milà, membre del Cor de Noies.

Comentaris del programa

El lied és una forma musical per a veu i piano en format breu que renuncia al virtuosisme per fondre's en l'emotivitat del poema musicat. Tot i que és un gènere habitualment destinat a veu solista i piano, en el cas d'avui el Cor de Noies de l'Orfeó Català ens proposa una nova aproximació al gènere interpretant grans *lieder* romàntics alemanys, alguns dels quals arranats expressament per a cor de veus blanques pel compositor i contratenor Jordi Domènech.

Amb la temàtica de la nit com a teló de fons, Jordi Domènech i Buia Reixach, han escollit un seguit de clàssics alemanys clars representants del Romanticisme de final del segle XIX, *lieder* de Schumann, Schubert, Mendelssohn i Brahms que ens transporten al món de l'oníric, amb el denominador comú de la nit, la lluna, les bruixes, els elfs, les trobades amoroses i les danses vora del foc. Dels onze que escoltarem, sis han estat arranats per Jordi Domènech al Cor de Noies; són *lieder* ja coneguts que a la veu solista i el piano de la partitura original, Domènech hi afegeix noves veus fins a aconseguir la textura que requereix un cor de veus blanques. Així, *lieder* tan populars com la serenata de Schubert *Ständchen*, D. 889 o el *Nachtviole*, D. 752; el *Waldesgespräch*, op. 39 núm. 3 de Schumann, i els *Nachtlied*, op. 71 núm. 6, *Hexenlied*, op. 8 núm. 8 i *Neue Liebe*, op. 19 núm. 4 de Mendelshonn, es podran escoltar per primera vegada arranats per a cor de veus blanques.

La segona part del concert inclou l'estrena mundial d'*Els planetes* de Jordi Domènech, un encàrrec del Cor de Noies de l'Orfeó Català fet amb la ferma voluntat d'ampliar el catàleg d'obres per a cor de noies.

Escrit per a cor de veus blanques, contratenor solista i piano, *Els planetes* és una suite vocal en què cada poema està dedicat a una de les grans masses terrestres que orbiten entorn del Sol. Els poemes són encàrrecs que Domènech ha fet a Miquel DescLOT, Pilar Cabot i Pep Rosanes, per acabar amb l'únic poema que ja existia prèviament a la composició, *La lluna canta* de Josep Carner.

Musicalment, si la primera part del programa busca ampliar el repertori per a veus blanques a través de *lieder* populars, caramels romàntics i melòdics que volen despertar la part més emocional del públic, *Els planetes* cerca expressament la fredor que emana de l'espai sideral a través de nombrosos obstinats –motiu melòdic que es va repetint en el baix, mentre les parts superiors desenvolupen una sèrie de variacions o una melodia contínua–, *crescendi* implacables i formes circulars sense concessions al sentimentalisme. Són deu parts que combinen les veus de cor, contratenor solista i petit cor, amb un intermedi per a piano sol, per acabar amb *La lluna canta*, l'únic respir emocional que el compositor dona a l'oient, quan la lluna mira la terra, els homes, i és l'únic cos celeste que es commou.

Marta Porter, periodista musical

Proper concert

**Orquestra Simfònica
de Barcelona i Nacional
de Catalunya**

DIJOURS, 12.06.14, 20.30 H
SALA DE CONCERTS

Josep Vila i Casañas, director

Troba'ns a

www.palaumusica.cat

NOVA TEMPORADA 2014—2015

Abona't a Palau 100

Una temporada de somni

Staatskapelle Berlin
DILLUNS, 07.07.14 — 20.30 h

R. Strauss: *Don Quixote*
R. Strauss: *Una vida d'heroi*

Preus: 30 a 200 euros

Orquesta Nacional de España
DIJOUS, 25.09.14 — 20.30 h

B. Vivancos: *Bach im Himmel* (estrena)
M. Bruch: *Concert per a violi núm. 1*
A. Dvořák: *Simfonia núm. 9, "del Nou Món"*

Preus: 25 a 150 euros

Tenor
DIVENDRES, 10.10.14 — 20.30 h

R. Schumann: *Dichterliebe, op. 48*
R. Wagner: *Wesendonck Lieder*

Preus: 32 a 160 euros

Orq. Sin. Simón Bolívar de Venezuela
DIVENDRES, 16.01.15 — 20.30 h

L. van Beethoven: *Simfonia núm. 5*
R. Wagner: fragments orquestrals de la Tetralogia

Preus: 32 a 160 euros

Orquestra de Cadaqués
DIMARTS, 24.02.15 — 20.30 h

Orfeo Català (Josep Vila i Casañas, dir)
F. Mendelssohn: *Die erste Walpurgisnacht*,
R. Schumann: *Simfonia núm. 3, "Renana"*

Preus: 15 a 100 euros

Orchestra Giovanile Luigi Cherubini
DIUMENGE, 22.03.15 — 20.30 h

P. I. Tchaikovsky: *Simfonia núm. 5*

Preus: 30 a 200 euros

Gustav Mahler Jugendorchester
DIUMENGE, 12.04.15 — 20.30 h

Cor de Cambra del Palau
Orfeo Català (Josep Vila i Casañas, dir.)
G. Mahler: *Simfonia núm. 2, "Resurrecció"*

Preus: 20 a 125 euros

Piano
DIVENDRES, 24.04.15 — 20.30 h

Programa per determinar

Preus: 12 a 80 euros

Piano
DIMECRES, 13.05.15 — 20.30 h

Programa per determinar
Preus: 12 a 80 euros

Budapest Festival Orchestra
DIMARTS, 14.10.14 — 20.30 h

Christine Schäfer, soprano
Tassis Christoyannis, bariton

G. Mahler: *Lieder eines Fahrenden Gesellen*
R. Strauss: *Vier letzte Lieder*
G. Mahler: *Simfonia núm. 4*

Preus: 15 a 100 euros

DILLUNS, 20.10.14 — 20.30 h

Integral de Sonates de Brahms

Preus: 12 a 80 euros

Les Talens Lyriques
DIJOUS, 18.12.14 — 20.30 h

Cor de Cambra del Palau
(Josep Vila i Casañas, director)

J.S. Bach: *Oratori de Nadal*

Preus: 15 a 100 euros

Freiburger Barockorchester
DIMECRES, 27.05.15 — 19.30 h

Cor de Cambra del Palau
(Josep Vila i Casañas, director)

W. A. Mozart: *Don Giovanni, KV 527*

Preus: 25 a 175 euros

Abonar-se al Palau és formar part d'una temporada de música extraordinària en un marc únic de la vida concertística de Barcelona.

Preus:
a partir de 206 euros

Venda d'entrades individuals:
a partir del 10 de juny

Informació i compra:
Telèfon: 93 295 72 42 / 902 442 882
A/e: abonaments@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat

Vetllades memorables, concerts per al record i emocions musicals:

- **Estalvi:** descompte en el preu d'entrades, avantatges per a un segon abonament i servei de 'Butaca lliure' si no pots assistir al concert.
- **Preferència:** accés a les millors butaques i compra i reserva preferent d'entrades.
- **Exclusivitat:** canvi d'entrades, presentacions i activitats exclusives i recepció online de la Revista Musical Catalana.
- **Atenció:** preus especials amb el servei 'T'ho portem a casa', consultes musicals a l'àrea artística i recepció online del programa de mà del concert.

Textos

SCHUBERT

Nachtviolen

Nachtviolen, Nachtviolen!
Dunkle Augen, seelenvolle,
Selig ist es, sich versenken
In dem samtnen Blau.

Grüne Blätter streben freudig
Euch zu hellen, euch zu schmücken;
Doch ihr blicket ernst und schweigend
In die laue Frühlingsluft.

Mit erhabnen Wehmutsstrahlen
Trafet ihr mein treues Herz,
Und nun blüht in stummen Nächten
Fort die heilige Verbindung.

Ständchen

Horch, horch, die Lerch’ im Ätherblau!
Und Phöbus, neu erweckt,
Tränkt seine Rosse mit dem Tau,
Der Blumenkelche deckt.
Der Ringelblume Knospe schleußt
Die goldnen Äuglein auf;
Mit allem, was da reizend ist,
Da süße Maid, steh auf!

Ständchen

Leise flehen meine Lieder
Durch die Nacht zu dir;
In den stillen Hain hernieder,
Liebchen, komm zu mir!

Flüsternd schlanke Wipfel rauschen
In des Mondes Licht;
Des Verräters feindlich Lauschen
Fürchte, Holde, nicht.

Hörst die Nachtigallen schlagen?
Ach! sie flehen dich,
Mit der Töne süßen Klagen
Flehen sie für mich.

Sie verstehn des Busens Sehnen,
Kennen Liebesschmerz,

Julianes

*Julianes, julianes!
Ulls obscurs, plens d’ànima,
feliç és enfonsar-se
en el teu blau vellutat.*

*Verdes fulles s’esmercen alegres
per il·luminar-vos, per adornar-vos,
però us mostreu serioses i callades
en el temperat aire primaveral.*

*Amb sublims llampades de tristor
arribàreu fidels al meu cor,
i ara, en les silencioses nits,
perviu aquesta unió sagrada.*

Serenata

*Escolta, escolta, l’alosa en el cel blau!
Febus, acabat de llevar,
abeura els seus corsers amb la rosada
que cobreix el calze de les flors.
El capoll de la calèndula obre
els seus ullets daurats;
amb tantes coses encantadores,
lleva’t, noieta!*

Serenata

*Suaument les meves cançons t’imploren
a través de la nit;
en la tranquil·la arbreda
estimada, vine amb mi!*

*Les fines fulles d’esveltes copes
xiuxiuegen a la llum de la lluna;
el traïdor sotja hostil,
no tinguís por, estimada.*

*Sents els rossinyols?
Ah! Ells t’imploren,
amb el so de dolços laments
imploren per mi.*

*Entenen l’anhel del pit,
coneixen el dolor de l’amor,*

Rühren mit den Silbertönen
Jedes weiche Herz.

Laß auch dir die Brust bewegen,
Liebchen, höre mich!
Bebend harr’ ich dir entgegen!
Komm, beglücke mich!

SCHUMANN

Zigeunerleben

Im Schatten des Waldes, im Buchengezweig,
Da regt sich’s und raschelt’s und flüstert
zugleich.
Es flackern die Flammen, es gaukelt der Schein
Um bunte Gestalten, um Laub und Gestein.

Das ist der Zigeuner bewegliche Schaar,
Mit blitzendem Aug’ und mit wallendem Haar,
Gesäugt an des Niles geheiligter Flut,
Gebräunt von Hispaniens südlicher Glut.

Um’s lodernde Feuer in schwellendem Grün,
Da lagern die Männer verwildert und kühn,
Da kauern die Weiber und rüsten das Mahl,
Und füllen geschäftig den alten Pokal.

Und Sagen und Lieder ertönen im Rund,
Wie Spaniens Gärten so blühend und bunt,
Und magische Sprüche für Not und Gefahr
Verkündet die Alte der horchenden Schaar.

Schwarzäugige Mädchen beginnen den Tanz.
Da sprühen die Fackeln im rötlichen Glanz.
Es lockt die Gitarre, die Cymbel klingt.
Wie wild und wilder der Reigen sich schlingt.

Dann ruhn sie ermüdet von nächtlichen Reihn.
Es rauschen die Buchen in Schlummer sie ein.
Und die aus der sonnigen Heimat verbannt,
sie schauen im Traume das glückliche Land.

Doch wie nun im Osten der Morgen erwacht,
Verlöschen die schönen Gebilde der Nacht,
es scharret das Maultier bei Tagesbeginn,
Fort ziehn die Gestalten. Wer sagt dir, wohin?

Mondnacht

Es war, als hätt’ der Himmel,
Die Erde still geküßt,

*commouen amb argentats sons
els tendres cors.*

*Deixa que el teu pit es commogui,
estimada, escolta’m!
Tremolós espero la trobada,
vine, fes-me feliç!*

Vida de zíngars

*Dins l’ombra del bosc, en el brancatge dels faigs,
se sent bellugar, espetegar i xiuxiuejar. Hom pot
veure dansar les flames i voleiar un resplendor
al voltant de siluetesicolorides, de fullam i de
roques.*

*Heus ací la movedissa tropa de zíngars,
d’ulls brillants i cabells ondulants,
alimentats pel beneït riu Nil,
emmorenits per la calor ardent d’Espanya.*

*Al voltant de la calor del foc, en la vegetació que s’infla,
els homes salvatges i ardits instal·len el campament,
les dones s’ajupen per preparar els àpats;
trastejant, omplen la vella olla.*

*I ressonen en el cercle les llegendes i les cançons,
tan florides iicolorides com els jardins d’Espanya,
una vella revela a l’atenta tropa
fórmules màgiques contra l’adversitat i el perill.*

*Noies joves d’ulls negres inicien la dansa.
Les torxes brollen en una llum vermelloa.
La guitarra sedueix, els címbals ressonen.
Mentre el rotlle es recargola cada cop més salvatge.*

*Després descansen, cansats de la dansa nocturna.
Bressats pel murmuri dels faigs.
I el poble foragitat de la pàtria assolellada
veu en els seus somnis el país benaurat.*

*Tanmateix, mentre el matí es lleva per Orient,
les belles imatges de la nit desapareixen,
la mula trota en l’aire del matí
i les siluetes marxen, qui sap cap a on?*

Nit de lluna

*Era com si el cel hagués besat
la terra en silenci,*

Daß sie im Blütenschimmer Von ihm [nun] träumen müßt.	<i>i ella, plena de flors resplendents, només en ell pogués somiar.</i>	Gott loben wollen wir vereint, Bis daß der lichte Morgen scheint!	<i>Junts resarem a Déu fins que la llum del matí torni a venir!</i>
Die Luft ging durch die Felder, Die Ähren wogten sacht, Es rauschten leis die Wälder, So sternklar war die Nacht.	<i>La brisa avançava pels camps, fent ondular les espigues, els boscos xiuxiuejaven de tan estelada que era la nit.</i>		
Und meine Seele spannte Weit ihre Flügel aus, Flog durch die stillen Lande, Als flöge sie nach Haus.	<i>I la meva ànima va estendre les ales ben obertes, volant per silencioses terres com si tornés cap a la seva llar.</i>		
Waldesgespräch	Conversa al bosc		Cançó de les bruixes
Es ist schon spät, es ist schon kalt, Was reitst du einsam durch den Wald? Der Wald ist lang, du bist allein, Du schöne Braut! Ich führ dich heim!	<i>Ja és tard, ja fa fred, per què cavalques sola pel bosc? El bosc és gran i tu estàs sola, tu, bonica núvia! Jo et guiaré cap a casa!</i>		<i>L'oreneta vola, la primavera triomfa, i ens ofereix les flors d'una corona! Aviat ens escapolïrem suaument per la porta, i alçarem el vol cap a una esplèndida dansa.</i>
“Groß ist der Männer Trug und List, Vor Schmerz, mein Herz gebrochen ist, Wohl irrt das Waldhorn her und hin, O flieh! Du weißt nicht, wer ich bin.”	<i>“Grans són de l’home els disigs i les astúcies, el meu cor s’ha trencat de dolor, el corn del bosc sona ací i allà, Oh, fuig! No saps qui sóc jo.”</i>		<i>Un boc negre, un mànec d’escombra, la burxa, la filosa, ens arrossequen veloçment com el llampec i el vent pels aires xiulants vers el Brocken!</i>
So reich geschmückt ist Roß und Weib, So wunderschön der junge Leib, Jetzt kenn ich dich - Gott steh mir bei! Du bist die Hexe Lorelei. -	<i>Així ricament vestits, cavall i dama, quin formós i jove cos, ara et reconec, que Déu m’ajudi! Ets la bruixa Loreley.</i>		<i>Al voltant de Belzebú la nostra colla dansa i besa ses arpelludes mans! Un eixam d’esperits ens agafa pel braç i brandeix torxes seguint la música!</i>
“Du kennst mich wohl - von hohem Stein Schaut still mein Schloß tief in den Rhein. Es ist schon spät, es ist schon kalt, Kommst nimmermehr aus diesem Wald.”	<i>“Tu em coneixes bé – des de les altes pedres el meu castell mira cap al Rin. Ja és tard, ja fa fred, no hauries de venir per aquest bosc.”</i>		<i>I Belzebú promet al grup de dansaires regals i més regals: seran belles, vestiran sedes i desenterraran olles plenes d’or.</i>
MENDELSSOHN			
Nachtlied	Cançó nocturna		
Vergangen ist der lichte Tag; Von ferne kommt der Glocken Schlag. So reist die Zeit die ganze Nacht, Nimmt manchen mit, der’s nicht gedacht.	<i>Ja ha fugit la llum del dia; les campanes repiquen en la llunyania. El temps viatja durant tota la nit, emportant-se ànimes inconscients.</i>		<i>Un drac de foc vola al voltant de la teulada i ens porta mantega i ous. Els veïns veuen espurnes alçar el vol i fan el senyal de la creu al foc.</i>
Wo ist nun hin die bunte Lust, Des Freundes Trost und treue Brust, Der Liebsten süßer Augenschein? Will keiner mit mir munter sein?	<i>On és ara la rauxa i la joia, l’abraçada reconfortant d’un bon amic, la dolça mirada dels ulls estimats? Ningú es quedarà despert amb mi?</i>		<i>L'oreneta vola, la primavera triomfa, i ens ofereix les flors d'una corona! Aviat ens escapolïrem suaument per la porta, Visca l'esplèndida dansa!</i>
Frisch auf denn, liebe Nachtigall, Du Wasserfall mit hellem Schall!	<i>Torna a començar, estimat rossinyol, la teva cascada de so brillant!</i>		Nou amor
		In dem Mondenschein im Walde Sah ich jüngst die Elfen reiten;	<i>En el bosc il·luminat per la lluna fa poc vaig veure cavalcar els elfs;</i>

Ihre Hörner hört ich klingen,
Ihre Glöckchen hört ich läuten.

Ihre weißen Rößlein trugen
Güldnes Hirschgeweih und flogen
Rasch dahin, wie wilde Schwäne
Kam es durch die Luft gezogen.

Lächelnd nickte mir die Königin,
Lächelnd, im Vorüberreiten.
Galt das meiner neuen Liebe,
Oder soll es Tod bedeuten?

BRAHMS

Vergebliches Ständchen

Er:
Guten Abend, mein Schatz,
guten Abend, mein Kind!
Ich komm' aus Lieb' zu dir,
Ach, mach' mir auf die Tür,
mach' mir auf die Tür!

Sie:
Meine Tür ist verschlossen,
Ich laß dich nicht ein;
Mutter, die rät' mir klug,
Wär'st du herein mit Fug,
Wär's mit mir vorbei!

Er:
So kalt ist die Nacht,
so eisig der Wind,
Daß mir das Herz erfriert,
Mein' Lieb' erlöschen wird;
Öffne mir, mein Kind!

Sie:
Löschet dein' Lieb';
lass' sie löschen nur!
Löschet sie immerzu,
Geh' heim zu Bett, zur Ruh'!
Gute Nacht, mein Knab'!

Wiegenlied

Guten Abend, gut Nacht,
Mit Rosen bedacht,
Mit Näglein besteckt,

*vaig sentir el so dels seus corns,
la dringadissa de les seves campanetes.*

*Els seus corsers blancs portaven
daurades banyes de cérvol i volaven
ràpidament, com salvatges
cignes solcant el cel.*

*La reina em va saludar,
sommrient, en passar a cavall.
Somreia pel meu nou amor,
o era un presagi de la mort?*

Vana serenata

Ell:
Bona nit, tresor meu,
bona nit, minyona meua!
És l'amor que m'ha dut fins a tu,
ah! Obre'm la porta,
obre'm la porta!

*Ella:
La meua porta està tancada,
i no et deixaré entrar;
la meua mare té raó,
si et deixés entrar,
seria la fi per a mi!*

*Ell:
La nit és tan freda
i el vent tan gelat
que el meu cor es congelarà
i morirà el meu amor,
obre'm minyona meva!*

*Ella:
Si el teu amor es mor,
deixa que s'apagui!
Si segueix morint,
vés a dormir, descansa!
Bona nit, minyó meu!*

Cançó de bressol

*Bona tarda, bona nit,
cobert de roses
de clavells guarnit,*

Schlupf unter die Deck':
Morgen früh, wenn Gott will,
Wirst du wieder geweckt.

ELS PLANETES

Poemes sobre astres errants

1. DIÀLEG EXTREM

Poema de Miquel DescLOT

PLUTÓ
A les altures
on cremes les imatges
sempre en aurora,
veus mai boques besades,
braços alçats enlaire?

MERCURI
A la fondària
on tu dissols les ombres,
enllà de l'aigua,
encara sents rialles,
encara crits d'angoixa?

2. LA TERRA I EL SEU SATÈL·LIT

Poema de Pilar Cabot

Qui no ha gestat un somni sota el clar de la lluna?
 Qui en la breu defallença d'un trencadís instant
 no ha recollit el bàlsam de la seva mirada?
 Qui la lluna i la pruna no ha cantat sent infant?

Un miracle, la terra. Un pur atzar, la vida?
Quins altres paradisos amaga l'Univers?
Enlloc més no floreixen el gessamí i la rosa?
Enlloc més no s'esplaien la música i el vers?

La terra veu la lluna que es gronxa enmig dels arbres
com un fanal de festa o un albercoc madur
i sent una tendresa poètica i manyaga:
“Mai cap altre satèl·lit no serà bell com tu”.

3. URÀ

Poema de Pilar Cabot

Ah, univers infinit entre el no-res i el Caos
ah, quin ordre solemne d'òrigens i d'atzar,
pro un desvari dels astres en la prada solar
llança brases d'estrella sobre el cos del planeta.
Un destí inesperat desviava el seu rumb.

*llisca sota les flassades:
demà al matí, si Déu vol,
et despertaràs.*

Cicatrius d’infortuni a la pell i a la llum.

Urà no fou, de jove, un planeta feliç.

“Qui fos un foc-follet en l’òrbita de Gea”
s’abismava en recances el malferit amant.
Tenebrida llanterna angoixada i gegant,
la pell aspra guarnida amb anells i corones.
Els satèl·lits, fidels, de Miranda a Ariel,
i el mirall d’antics somnis li decoren el cel.

Qui sap tot el que hi ha
rere els ulls verds d’Urà?

4. MART
Poema de Pep Rosanes

Sóc una bola que vola
sola, orbitant tan lliure
d’enlloc a punt més lluny
no a l’entorn de cap cos
sinó sols dient-me vida
que gira i que regira.
Soleta, sola sóc lliure
ningú sap res de mi
i no pregunto com viure.

Soc una bola que vola
i no pregunto com viure.
No en sap ben res ningú.

5. SATURN
Poema de Pep Rosanes

En mi, tota la bellesa
que l’univers contindria
no necessita miralls,
només em calen anells
per anar fent el viatge.

Sóc un altre vagabund
que no us demana res.
Mòbil, amb tanta bellesa
que la conté l’univers.

6. VENUS
Poema de Pilar Cabot

Present d’esponsalles de la nit al dia:
al front de l’aurora hi posa un robí,

un glop de llum clara, serè, que irradia
la dolça tendresa que abraça el matí.

Estrella o deessa, Venus i Afrodita,
bellesa que abasta els mil horitzons
i els jardins de núvols que amb el sol transita
suspesa en la volta que encercla aquests mons.

[Mercuri i la terra, una a cada banda,
com s’embadaleixen mirant el robí....
la gràcil poncella on l’amor s’abranda,
farell d’un nou dia, joia del matí.]

7. NEPTÚ
Poema de Pilar Cabot

Ah boira densa que rondes friso
sobre Neptú com una àliga negra
assedegada en el fum i la cendra...

Quin foll estel
recollia el reflex de la mar
i gasiu l’amagava?

Cel de grisalla, cinyells i corones
i un punt blavís endolcint la parpella
com un llac plàcid als fons d’una estrella.

Quin foll estel
recollia el reflex de la mar
i gasiu l’amagava?

Neptú deleja les boires humides,
l’ona que creix en un mar d’aventura,
cants de sirena que temptin l’altura.

Quin foll estel
recollia el reflex de la mar
i gasiu l’amagava?

8. JÚPITER
Poema de Pep Rosanes

Sóc més gros que cap déu.
No importa què feia,
l’amor, la guerra, las,
sempre tot és girar.
¿Qui recorda el nom
del déu o de la cosa
de la llum o de l’ombra?

Sóc més gros que cap déu.
No em fa res que ho vegis.

9. INTERMEDI (Piano)

10. LA LLUNA CANTA
Poema de Josep Carner

[L’alta lluna, mentre albira
les esteses de la mar,
va cantant com qui sospira;
i, sovint, més dolç encar:]

-Homes tristos, amb les nafres
per batalles de set sous,
envejosos i golafres,
revellits i encara nous,
si sabéssiu com otorga
ma llum blanca d’altres béns!
Al fons pàl·lid d’un gorga
hi ha els joiells més resplendents;
faig del bosc pintat de gebre
el palau de més esclat;
dóna el bes que més enfebra
un fantasma recordat;
canten serps enamorades
en un cingle inconegut;
sense testa, les onades
tenen cuixes de vellut;
més secrets la boira cela
que el vell seny dels immortals;
el vaixell que fa més vela
és un núvol sense pals.
Ah, si amb nines expandides
em copséssiu fit a fit!
us daria noves vides
l’encanteri de l’oblit.
El meu cant ramells us porta
del no-res i de l’enlloc.
Bella só perquè só morta
d’aquest gel que encara és foc.

[I si dormen tots a vila,
veig un cap mirant, mirant:
a flor d’aigua ja s’enfila
un negat capcinejant.]

Biografies

Cor de Noies de l’Orfeó Català

Forma part de l’Escola Coral de l’Orfeó Català i està integrat per cantaires de 16 a 25 anys, la majoria de les quals van iniciar la formació musical als cors infantils de l’entitat. Fundat l’any 2000 i dirigit per Lluís Vilamajó els primers set anys, actualment Buia Reixach i Feixes n’és la directora i Josep Surinyac el pianista. Ha treballat amb diversos directors –Xavier Sans, Javier Busto...– i professors de cant –Dolors Aldea i Francisco Poyato, entre d’altres. També ha col·laborat amb l’organista David Malet.

Ha actuat arreu del Principat, a l’Estat i fora de les nostres fronteres: París, Frankfurt i Mainz, entre d’altres. Ha participant en festivals, cicles de concerts i concursos. El 2005 va rebre el segon premi en la modalitat de cors de noies del Festival Internacional de Cantonigròs.

L’any 2002 va participar en l’enregistrament del CD *Cantem aquest Nadal* i el 2004 enregistrà el primer disc, *Viatjant...*, que inclou un recull de cançons tradicionals catalanes, d’altres països i música religiosa.

L’Escola Coral de l’Orfeó Català rep el mecenatge de:

Oriol Rosés, contratenor

Estudis musicals al Conservatori Superior del Liceu amb C. Fondevila i E. Giménez, al Departament de Música Antiga de l’ESMUC i amb K. Widmer (Basilea), R. Expert (París), N. Argenta (Londres) i C. Sanner (Estats Units). Premi d’Honor de Cant del Conservatori del Liceu i guardonat per l’Acadèmia d’Estiu del Mozarteum de Salzburg, ha actuat amb formacions com l’Ensemble Meridien, Canto Coronato, Harmonia del Parnàs, CCPMC i OC, Orquestra Barroca Catalana, ONCA i Terrassa 48, al Mozarteum de Salzburg, auditoris de Castelló, Lleida i Girona, i al Palau de la Música Catalana.

També col·labora amb la Kammeroper im Rathaushof de Constança (Alemanya), Aestas Musica al Teatre Nacional de Varaždin (Croàcia), Camerata de Lausana i Dag Oude Muziek (Bèlgica). En el repertori contemporani, ha col·laborat amb l’OSV, Orquestra de l’Acadèmia del Gran Teatre del Liceu, Scottish Opera; amb el Festival de Cadaqués, Festival Òpera de Butxaca i amb Carles Santos al Teatre Lliure de Barcelona i Teatro Español de Madrid, així com amb el Copenhagen Re:New 2008 i el Festival d’Edimburgh. És professor del Conservatori Superior de Música del Liceu.

Josep Surinyac, piano

Nascut a Torelló (Barcelona), hi inicià els estudis musicals amb Montserrat Serra. Va obtenir el títol superior de piano i música de cambra al Conservatori de Barcelona amb Maria Jesús Crespo i Àngel Soler i posteriorment amplià estudis a la Guildhall School of Music de Londres amb Graham Johnson.

El seu interès pel repertori vocal l’ha portat a col·laborar amb cantants com Dolors Aldea, David Alegret, Nancy Argenta, Lynn Dawson, Jordi Domènech, Enric Martínez-Castignani, Marisa Martins, Inés Moraleda, Maria Lluïsa Muntada, Roger Padullés, Steffano Palatchi, Raquel Pierotti, Arianna Savall, Peter Udland o Lluís Vilamajó, entre d’altres, actuant arreu del món.

Darrerament ha enregistrat música vocal de Granados i Toldrà amb Maria Lluïsa Muntada i *Winterreise* de Schubert amb Enric Martínez-Castignani. Ha estat convidat a participar en la Schubertiada de Vilabertran amb un notable èxit de públic i crítica.